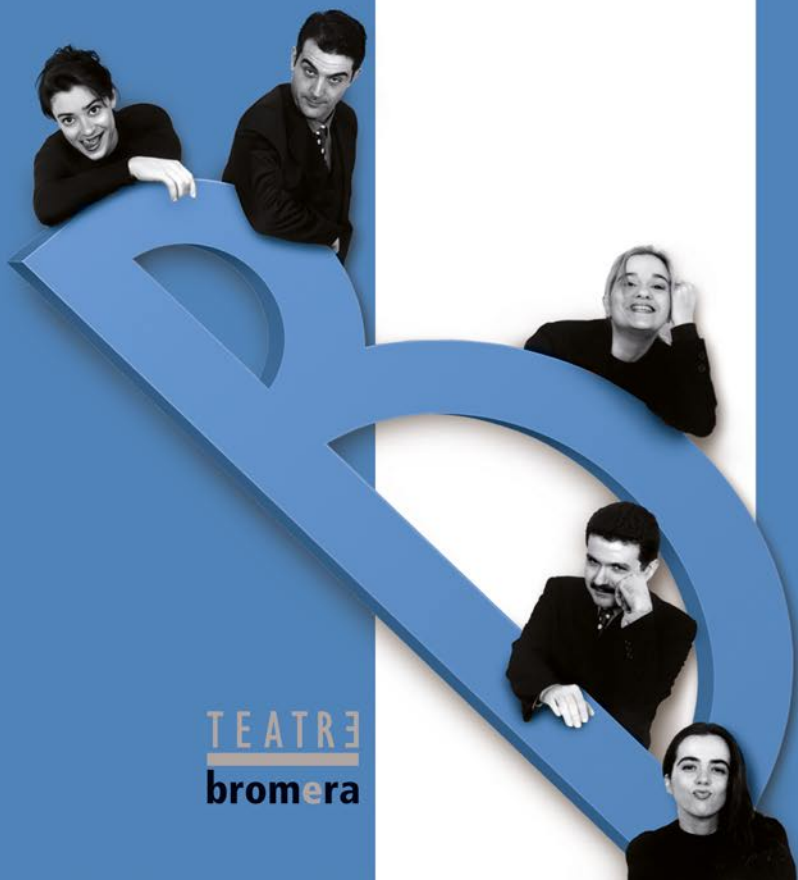


Besos

Carles Alberola i Roberto García

Introducció / Marcos Ordóñez



TEATRE
bromera

Aquest espectacle ha sigut guardonat amb el Premi de les Arts Escèniques 2000 de la Generalitat Valenciana.

ACTORS

(per ordre alfabètic)

CARLES ALBEROLA

VERÓNICA ANDRÉS

INÉS DÍAZ

CARME JUAN

ALFRED PICÓ

EQUIP TÈCNIC

Direcció: CARLES ALBEROLA

Espai escènic i il·luminació: CARLES ALFARO

Vestuari: ROCÍO CUBEDO

Arranjaments musicals: FERNANDO GRANELL

Assessorament vocal: MARÍA JOSÉ PERIS

Coreografies: ROSA RIBES

Maquillatge i caracterització: JOSAN CARBONELL

Assessorament lingüístic: LAURA USELETI

Realització espai escènic: ESCENO-TÈCNIA

Cap tècnic: MARCOS ORBEGOZO

Tècnics de llum: XIMO DÍAZ - XIMO OLCINA

Tècnic de so: NATZARI LORENTE
Fotos: JORDI PLA
Disseny gràfic: ENRIC SOLBES
Vídeo: DEFOTO
TONI ESCOBEDO
PEDRO SABÍN
Transport: TRANSJOMA
Material tècnic: FUNDIDO
Administració: INETEC ASSESSORS
Gestió: QUIQUE ARANDA
Ajudants de producció: LAURA USELETI
ROBERTO GARCÍA
Producció: TONI BENAVENT

Una producció d'Albena Teatre, companyia concertada amb INAEM-Ministeri de Cultura i Teatres de la Generalitat Valenciana. En coproducció amb Drimtim Producciones.

1. «HABLEMOS DEL AMOR»

(Apareixen tres dones i dos homes i parlen al públic.)

COR 1. Bona nit i gràcies per haver vingut al Gran Teatre. Estem vertaderament contents de poder estrenar aquest espectacle a la Ribera Alta, i més en concret ací, a Alzira. Però, abans de començar, ens agradaria dir-vos tres coses. *(Dubta.)* La segona, és que tot el que ara us contarem està basat en fets reals apareguts a la premsa, només hem canviat els noms perquè ningú s'hi puga sentir alludit. Els cognoms els hem deixat. La quarta cosa que volíem, és fer-vos una pregunta: quantes vegades, al llarg de la vostra vida, trobant-vos malament, no heu sentit una cançó de Perales, Dyango, Camilo Sesto... i us heu trobat pitjor encara? Amigues, amics:

*Hablemos del amor una vez más
que es toda la verdad de nuestra vida.
Paremos un momento las horas y los días
y hablemos del amor una vez más.*

COR 4. Em diuen Lola, i després de cinc anys treballant a la mateixa oficina encara no t'has adonat que t'estime.

COR 1. *No te quieres enterar yeyé,
que te quiero de verdad yeyé, yeyé.*

COR 2. Em diuen Paco, tinc 45 anys, i sospite que Cupido s'ha oblidat de mi.

COR 1. *Aquí está, viene ya, tan feliz,
con sus flechas de amor para ti,
quizás también para mí,
sí, también para mí.*

COR 5. Em diuen Núria, tinc 28 anys, i no vull que em donés explicacions.

COR 1. *Y es que había una mujer, qué dolor, qué dolor,
dentro del armario, qué dolor, qué dolor.*

COR 3. Em diuen Helena, i després de 10 anys de matrimoni he descobert que el meu home és gai.

COR 1. *Y, ¿cómo es él?
¿En qué lugar se enamoró de ti?
¿De dónde es?
¿A qué dedica el tiempo libre?*

COR 2. Em diuen Rodolf, tinc 40 anys, sóc professor d'Educació Física, i no sé si faig bé o malament.

COR 1. *Quince años tiene mi amor.*

COR 4. Em diuen Marta, al principi, quan arribava, li feia carícies, ara li faig la prova de l'alcohol.

COR 1. *En la fiesta de Blas,
en la fiesta de Blas,
todo el mundo salía
con unas cuantas copas de más.*

COR 3. Em diuen Maite, per a tu, per 25.000, seré Bambi.

COR 1. *Dama, dama
de alta cuna, de baja cama.*

COR 2. Em diuen Rubén, tinc 23 anys i en fa 24 que noestic dins d'una dona.

- COR 1. *Sufre, mamón.*
- COR 5. Em diuen Empar, i fa temps que no entenc el meu marit.
- COR 1. *Chiribiribí porompompón,
chiribiribí porompompón.*
- COR 3. Em diuen Natàlia, i estic farta que els amics del meu marit estiguen sempre a casa.
- COR 1. *Hola don Pepito, hola don José.*
- COR 5. Em diuen Empar, sóc la mateixa d'abans. Ara, no és que no entenga el meu marit, és que té un comportament molt estrany.
- COR 1. *Cocouaua, cocouaua, coco, coco, ua.*
- COR 4. Em diuen Manolo, i després de set operacions de canvi de sexe encara no n'he trobat un que m'agrade.
- COR 1. *Gavilán o paloma.*
- COR 2. Em diuen Narcís, tinc 33 anys, i totes les dones es tornen boges per mi.
- COR 1. *Vaya torito, ay torito bravo,
tiene botines y no va descalzo.*

2. «TÓMAME O DÉJAME»

(Sona un fragment del tema musical «Tómame o déjame» de Mocedades. Des del COR apareix SÒNIA.)

SÒNIA. *(Al públic.)* Em diuen Sònia, tinc 29 anys, l'estime més que la terra al sol, però ara estem vivint un eclipsi total.

COR 5. *(Cantant.)*

*Tómame o déjame,
pero no me pidas que te crea más,...*

(Des del COR arriba RAÜL.)

COR 5. ... *Cuando llegas tarde a casa
no tienes por qué inventar,
pues tu ropa huele a leña de otro hogar.*

SÒNIA. *(Al públic.)* *Tómame o déjame. (Pausa. A RAÜL.)* Què em dius?

RAÜL. Et deixe.

COR. *(A SÒNIA.)* Oh!

SÒNIA. Tampoc has de contestar-me ara mateix.

RAÜL. Ho tinc decidit.

SÒNIA. Podem parlar-ho, no?

RAÜL. Parlar? Molt bé. *(Es miren en silenci.)* Ho veus? No tenim res a dir-nos.

SÒNIA. No te'n vages. No te'n vages amb ella.

RAÜL. (*Consulta el seu rellotge.*) D'ací a cinc minuts passarà a arreplegar-me.

SÒNIA. Si em deixes, no podré viure.

RAÜL. *Chiquitita, sabes muy bien, que las penas vienen y van y desaparecen.*

SÒNIA. (*L'agafa de la jaqueta.*) Dis-me què vols que faça i ho faré.

RAÜL. Soltà'm la jaqueta, que m'estàs ofegant.

(SÒNIA bota damunt de RAÜL i el besa d'una manera salvatge. El COR sonoritza el seu bes.)

SÒNIA. (*En braços de RAÜL.*) I ara, què em dius?

RAÜL. (*Al públic.*) Em diuen Raül i voldria aclarir una cosa. Si la deixes, no és perquè la nostra relació sexual no funcione sinó per tot el contrari. La nit de bodes durà tant que quasi coincideix amb el nostre primer aniversari. Els veïns han hagut d'insonoritzar la paret que dóna al nostre dormitori i després la que dóna a la cuina. Hem canviat tres vegades la suspensió del cotxe i, el que és pitjor, ara mateix patisc un procés de descalcificació òssia.

SÒNIA. (*A RAÜL.*) Què em dius?

RAÜL. (*A SÒNIA.*) Que d'ací a quatre minuts passarà a arreplegar-me.

SÒNIA. Ens en sobren tres.

RAÜL. Massa tard.

SÒNIA. Vols que faça café, me'l tire per damunt i em xuples tota?

(Ella el torna a besar apassionadament. El COR sonoritza de nou el seu bes. SÒNIA queda estesa a terra amb les cames enganxades als malucs de RAÜL.)

SÒNIA. Baixes o puge?

RAÜL. Baixa, baixa, que m'he quedat enganxat.

SÒNIA. Vols que faça un arròs caldós i...

RAÜL. Per què sempre has d'estar parlant de sexe?

SÒNIA. És que hi ha alguna altra cosa?

RAÜL. La conversa, la tendresa...

SÒNIA. *(Irònica.)* Ella què és, un combinat d'Elena Francis i Mimosín?

RAÜL. Ella és tot el que tu no ets ni seràs mai. La dona de la meua vida.

SÒNIA. N'estàs segur?

(Sona un fragment del tema musical «Me siento seguro» de Mocedades.)

RAÜL/COR. *(Cantant.)* *Me he pasado la vida como un náufrago,
he quemado kilómetros de amor,
ahora sé que a su lado todo es cálido,
el ayer, la mañana, su color.*

Pasarán, las mañanas pasarán.

Pasarán, por su ventana pasarán.

Pasarán, nuestros besos quedarán.

RAÜL: *Me siento seguro.*

COR. *Laralaralá, laralaralaralá, lalara.*

(Sona el timbre de la porta y, a continuació, un fragment del tema musical «La mentira» d'Ana Belén.)

SÒNIA. Mary Poppins està esperant-te.

RAÜL. Adéu. *(Se'n va.)*

SÒNIA. Vols que cronometre el temps que tardaràs a tornar?

RAÜL. *(S'atura.)* Et faràs vella mirant el rellotge.

SÒNIA. Te'n penediràs.

RAÜL. En tota la meua vida, no he pres mai una decisió amb tanta seguretat. El verí que has estat inoculant-me desapareixerà quan creue eixa porta, perquè tu ets pitjor que una malaltia, tu ets...

(Mentre el COR canta, RAÜL no deixa de parlar a SÒNIA sense que puguem sentir-lo. Ella l'atén amb un somriure als llavis.)

COR 5. *(Cantant.)* *Se te olvida,
que me quieres a pesar de lo que dices,
pues llevamos en el alma cicatrices
imposibles de borrar.*

*Se te olvida,
que hasta puedo hacerte mal si me decido,
pues tu amor lo tengo muy comprometido,
pero a fuerza no será.*

RAÜL. Ho entens ara?

SÒNIA. Potser tingues raó i la vida al meu costat siga un infern.

COR. Pot ser.

SÒNIA. Potser siga una persona inculta que mai ha estat al teu nivell.

COR. Pot ser.

SÒNIA. Potser entre nosaltres hi ha hagut més insults que metàfores.

COR. Pot ser.

SÒNIA. Però no podràs viure sense mi.

RAÛL. T'equivoques.

SÒNIA. Ara vés-te'n, *olvida mi nombre, mi cara, mi casa y pega la vuelta*, però, a les nits, quan estigues amb ella al llit repassant *los Reyes Godos*, te'n recordaràs de mi, (*El COR sospira.*) de les meues mans, (*El COR torna a sospirar.*) dels meus besos, (*El COR sospira de nou.*) de com et vaig ensenyar a utilitzar l'enciclopèdia i l'atles d'una altra manera. I aleshores, tornaràs.

(*Sona de manera insistent el timbre de la porta.*
RAÛL sembla paralitzat.)

SÒNIA. Què et passa? Què esperes?

RAÛL. (*Cantant.*) *Me siento inseguro.*

COR. (*Cantant.*) *Laralaralá, laralaralaralá, lalara.*